

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**D. Petri Chrysologi Archiepiscopi Ravennatis, viri
eruditissimi atque sanctissimi, Sermones In Evangelia De
Dominicis & festis aliquot solemnioribus totius anni,
insignes & peruetusti**

Petrus <Chrysologus>

Lvgdvni, 1623

De Paschali solemnitare, Sermo LXXIII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50232](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50232)

qui de cœlo descendit. Ego sum panis, qui de cœlo descendi. Perfectio ergo beatitudinis est hodie, hoc est, in præsentii illius panis, illius panis iam cibo vivere, cuius perpetuitate, quod est quotidie, saginabimur in futurum. *Et dimitte nobis debita nostra, sicut & nos dimittimus debitoribus nostris.* De supplicantis pectore veniæ fons emanat, & ad veniam refluet: quicquid pietatis exuberat, & effundit in alterum, quando indulget sibi tantum, quantum alteri condonaerit. *Et dimitte nobis debita nostra, sicut & nos dimittimus debitoribus nostris.* Satis potest homo misericors, qui cum Deo de pietate configit, cum tantum sibi dari, quantum dederit, quantum donauerit, tantum desiderat & donari. Homo sit semper in pectore tuo venia, si vis crimina non timere. *Et ne nos inducas in tentationem.* Hæc interpretatione indigent, quia tentatio diaboli præuia & amara est ministra eius: quamdiu verò hoc fragili continemur in corpore, necessario precamur, ut in nos nec tentationi pateat aditus. nec diabolo tribuatur accessus. *Sed libera nos à malo.* Ipse autem Dominus Deus noster liberet nos à malo, & perducatur ad omne bonum, qui viuit & regnat Deus modo & semper, & infinita sæcula sæculorum. Amen.

De Paschali solemnitate, Sermo LXXIII.

HOdierna festiuitas, fratres charissimi, nobis vetera non connectit, nec carnes agni seruat in crastinum: sed dum præterita præsentibus solenni deuotione participat, & Pascha nostrum, Pascha redeunte coniungit, nouæ regenerationis ablactat infantiæ: quia iuxta Apostolum, *Vetera transierunt: & ecce facta sunt omnia noua.* Annus domini perficitur temporibus, non senescit, qui tandiu suo recurrit in

2. Cor. 5.

R

circulo

circulo, quandiu nos ad diem retributionis adducat. Paschalis hodierna solemnitas à lacte, quos ante genuit, nunc repellit, vt solidioris cibi pastu, perfectum

Gen. 12. Christi roborentur in virum. Fecisse Abraham epulū magnum, totiūque domus suæ lætitiā suscitasse ablactato Isaac, historia diuina referente cognouimus. Et si senectutis soboles, si sterilis vnicus, choris tripudiantibus, cithara & tympano, & toto psalterij resonante concentu, vniuersæ familiæ corda traxit, & commouit in gaudium, quanto magis nos in hymnis spiritualibus conuenit exultare, vel canticis, quando virginei germinis, ablactatur vniuersa fecunditas? Anna quoque Saræ consterilis, quæ lacrymis orationum suarum tamdiu madefecit ariditatē sui corporis & naturæ, quamdiu fuerat longo vitæ

1. Reg. 1. tempore negata posteritas. Samuelem diuino munere susceptum, ablactatum mox diuinum refundit in munus, & lætitiā suā sacrificiorum victimis ad plenitudinem liberationis accumulāt: multo magis nos oportet laudis immolare sacrificium, vota soluere, suauitatis incessum adolere, & tota holocaustorum pinguedine Deo patri victimas immolare, quando virgo mater enutrita & ablactata tot numero pignora, quot stellas cœli, patri toto orbe re-

Psal. 40. præsentat, vt impleatur illud Propheticum: Benedices coronam anni benignitatis tuæ, & campi tui replebuntur vbertate. Nemo ergo otiosum credat istud festiuitatis nostræ salutare mysterium, nec existimet pannum nouum veteri nos assuere vestimento, vbi nihil Iudaicę vetustatis nouitati coniungimus Christianæ: scientes, Apostolo dicente, nouam totam in

2. Cor. 5. Christo nobis emersisse creaturam: sed agnitionem diuinam supernæ virtutis euehimus ad profectum, vt dum simul nuper nati quid facere debeant, imbuuntur:

buuntur: & ante geniti quātam Deo gratiam de perfectione sua debeant, instruuntur, appendantur collo ij, qui modo nati sunt: & pietate tota sub Ecclesiæ matris vberibus occupentur, trahant teneris faucibus innocentiaē pactum, in opere sancto brachia meditentur extendere, nitātur in cursu fidei tremula firmare vestigia. Nunquid sic relinquendi sunt iam nutriti, vt non patris cura, patris manu, patris regantur arbitrio? & ita matris consilio, matris fide muniantur, vt nō humana solum, sed etiam diuina prudentia percipiant, & præripiant salutaria? Sic Iacob suo nimis timidus, matris consilio satis ausus, patris vt præriperet benedictionem plus mysticus, quā dolosus incessit: nam primogenitum se mētitus nō est; quia ille primus est, quem cœlestis gratia generat, non natura mortalis: ille nos sub hircorum pellibus figurabat, qui vt moriamur peccato, hortatu matris Ecclesiæ mortificati corporis induimur vestimento, & odore agri continuis confessionum fructibus & vbertate redolemus. donec cœcitati Israeliticæ salutariter illudentes, paternā benedictionem toto fidei præripiamus arcano: dicēte Apostolo, cęcitas in parte in Israel facta est, donec plenitudo gentiū introiret.

Gen. 27.

Rom. 11.

De resurrectione Christi, Sermo LXXIV.

ALiquantulum nos tacere fratres charissimi, & vigiliarum labor fecit, & coegit ieiunij lassitudo: & ideo hodie reddimus de dominica resurrectione sermonē, in qua si diuinum est quod ex virgine nascitur Christus, quantū diuinius est Christus à mortuis quod resurgit? Quod ergo diuinū est, humano nō accipiatur auditu. *Vespera, inquit, sabbathi, Mat. 28. qua lucefcit in prima sabbathi. Vespera sabbathi, hoc nescit dies sæculi, hoc nō habet mūdi vsus. Vesper finit,*

R 2

non